

elektronická
KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 10 - prosinec 2010

Představujeme:
Středočeský kraj

Rozhovor:
Nová zástupkyně
hlavního kapitána - Liška

Než se léto zeptá...

*Tma jako v hrobě, mráz v okna duje,
v světnici teplo u kamen;
v krbu se svítí, stará podřimuje,
děvčata předou měkký len.
„Toč se a vrč, můj kolovrátku,
ejhle, adventu již nakrátku
a blízko, blízoučko Štědrý den!“*

Kapitánky a kapitáni!

Výše uvedené verše mohou leckomu navodit už jen pouze povinnou školní četbu. Vždyť která dnešní děvčata předou len? Naše girl scouts nejsou žádné přeslice, ale emancipované vodačky.

Teplo u kamen je tak leda u babičky na chalupě nebo na půjčené chatě, kde se jednou za čas sejdem a soupeříme o právo rozdělat a udržovat v amnech pravý, čmoudící, svítící a hlavně hovořící oheň. A letos si k tomu musíme dát pozor, zda máme správně zkontrolovaný, vyvložkovaný a vymetený komín.

Pravda, v krbech se už zase svítívá, nejčastěji v těch elektrických na kolečkách nebo v krásných modernizovaných v bytech a chatách. Zbyla nám tma za okny a mráz, který v okna duje. Letos je ho dost, sněhu asi bude také tolik, kolik bylo deště.

Abych si ověřil, jak to bude dál, zda nás ovlivňuje globální oteplování nebo ochlazování Gofského proudu, zkusil jsem zalistovat pranostikami – českými, slovenskými, rakouskými i polskými. Věřte nebo nevěřte, pranostiky nám říkají, že zima bude buď mírná, nebo krutá a následně úroda chudá, nebo bohatá. Naši předkové prostě byli připraveni na všechny alternativy – „Je-li v prosinci Mléčná dráha jasně a zřetelně viděti, bude rok budoucí úrodný; je-li však jen částečně viditelná, nebude mnoho obilí a vína“. Musíme se tedy i my připravit na všechno.

Říká se, že se zima zeptá, co jsme dělali v létě (zásoby jídla, píce, dřeva, lnu, peří, kožešin). My vodáci bychom si toto přísloví měli obrátit: Léto se nás zeptá, co jsme dělali v zimě (spravovali lodě, vyměňovali si navzájem pádla, vesty, možná i krojové košile, posilovali fyzickou na lyžích, saních a bruslích, upevňovali družinového čili posádkového ducha krátkými, leč náročnými mikroakcemi a hlavně plnili ty podmínky výchovného programu, na které jsme na vodách měli málo času). A také mysleli na druhé, rodiče, přátele, bratry, sestry, němé tváře:

*Hoj, ty štědrý večere, ty tajemný svátku,
cože komu dobrého neseš na památku?
Hospodáři štědrovku, kravám po výslužce;
kohoutovi česneku, hrachu jeho družce.
Ovocnému stromoví od večere kosti
a zlatoušky na stěnu tomu, kdo se postí.*

Poučme se od Erbena, že ty dárky nebyly za všechny prachy, ale byly všem. Prosinec je plný svatých, svátků a dalších příležitostí, jak udělat jiným radost. Věřím, že jich využíváte, ale na svátek 28. 12. však pozapomínají i komerční Santa Clausové.

Proto mi dovozte, abych popřál dívkám rozkvetlou Barborku a silnou Lucii, námořníkům všeho světa hodného Mikuláše, každému hvězdičky v očích u vánočního stromku, na Štěpána klouzačku bez fraktur, slabším naturám Silvestra bez následného bolení hlavy, silným naturám, aby jim novoroční předsevzetí vydržela alespoň do Velikonoc a navíc všem Veselá (a spokojená i poslušná) Mláďátka!

Váš *Vežír* =V=

Obsah čísla:

Z našich vod 2

Programové prohlášení HKVS 4

HKVS zlepšuje informovanost 6

Rozhovor: S Liškou o HKVS 8

Představujeme: 11 Středočeský kraj

NA NEWS 14

Karlovarský „Klíč k městu Karla IV.“

V sobotu 13. listopadu 2010 proběhly v Karlových Varech a blízkém okolí skautské závody „Klíč k městu Karla IV.“

Letošního 44. ročníku se zúčastnilo 32 hlídek z 13 měst a 3 krajů (Karlovarský, Liberecký a Plzeňský). Zastoupeny byly jak vodácké, tak pozemácké oddíly. Celkem to bylo 160 závodníků.

Závodníci museli proběhnout deseti stanovišti - Tři kříže, altánek u Myslivny, Vyhlídka Karla IV., Malá Versailles, lanovka Jelení skok, sanatorium Richmond, sady Joana de Carro, Keglevičův kříž u Grandhotelu Pupp, Ave Maria a kaple sv. Vavřince u hotelu Imperial). Na těchto stanovištích plnili různé recesní úkoly a zároveň museli odpovédět na libovolnou otázku jak z historie města, tak jeho současnosti.

Odpovědi na otázky si každá hlídka mohla zjistit buď v infocentru města, nebo muzeu. Museli například zjistit, kdy bylo město postiženo požárem, jak se jmenoval zakladatel města, kdy byl postaven morový sloup a jak se jmenuje, kolikrát karlovarský hokejový klub Energie vyhrál titul mistra České republiky v ledním hokeji, jak se jmenuje památný strom ve Dvořákových sadech nebo jaký má obvod kmene. Samozřejmě, otázek z historie a současnosti města bylo ale ještě mnohem více.

Závod běžely čtyři věkové kategorie - vlčata, žabičky, skauti a skautky. Start byl v 9 hodin na Šibeničním vrchu v Drahovicích a cíl byl tamtéž ve 14 hodin. Slavnostní vyhodnocení i s příjezdem zakladatele města Karlem IV. proběhlo v prostoru Vřidelní kolonády v 5:30. Nad celou akcí měl záštitu primátor města Karlovy Vary.

Celou akci zajišťovalo 40 roverů a rangers jak z domácího přístavu Orion Karlovy Vary a o. s. Lilie Karlovy Vary, tak z řad dobrovolníků, kteří doprovázeli děti na závody.

Pro přiblížení atmosféry a průběhu závodu jsme zaznamenali postřehy od samotných účastníků a ozhodčích, v následujících řádcích si je můžete přečíst i vy.

Pačes, kontrola na stanovišti Ave Maria (recesní úkol uhodnout po čuchu 6 druhů koření):

„Naše cesta na stanoviště proběhla v pořádku. Umístění stanoviště bylo dobré, i když to byla docela zacházka pro běžící hlídky. Než přišla první skupina měli jsme cca 30 minut času na přípravu stanoviště. Organizace posádek a stanovišť byla velice dobrá. K nám přišlo asi 12 posádek z 32, což bych počítal jako úspěch díky pozici našeho stanoviště. Uhodnout některá koření nebyl problém, ale od začátku jsem si myslel, že závaz a apriku bude docela těžké uhodnout, i když některé hlídky (především dívčí s tím neměly problém). Vyhlášení výsledků bylo taky dobré, ani krátké, ani zbytečně dlouhé a aky nám přálo počasí.“

Kanada, kontrola na stanovišti Jelení skok (recesní úkol kvarto a piškvorky):

„Můj pohled na Karla IV. je dobrý. Cestou na stanoviště jsme šly s ostatními rozhodčími a šly jsme trochu pomalu. Jelikož jsme nestíhaly, tak jsme na naše stanoviště jely lanovkou. Hodinu nikdo nešel a pak se jako naschvál přiřítilo asi 15 hlídek těsně za sebou, pak byl chvíli klid a do konce už přišlo jen asi 7 hlídek. Nezapomenutelný zážitek je ten, jak na nás pořád koukaly řidičky lanovek. Počasí bylo fajn jen trochu větrno a zima. Všechny 3 jsme se na stanovišti bavily a měly strach, že se nám bude pořád zdát o kvartu a piškvorkách. Když jsme došly na vyhodnocování výsledku, asi 20 minut jsme nacvičovali poklek při příchodu krále, až mě z toho bolela kolena. Když přišel král a pasoval vítězné hlídky na rytíře, přišla sladká odměna v podobě dortů. Nikdo, až na jednu

osobu, nebyl upatlaný. Byla jsem hrozně ráda, že jsem se mohla setkat se skauty z jiných měst a krajů.“

Pídačka, doprovod vlčácké posádky z Habartova:

„Doprovázela jsem vlčata z Habartova, měli problémy s orien-

tací na mapě, a tak jsem jim musela pomoci. Při plnění úkolu to už bylo lepší. Kolektiv mezi sebou měli bezvadný, ale chodili pomalu, a tak stihli jen 4 stanoviště. I díky tomu obsadili až poslední místo ve své kategorii. Problémy jim dělalo hlavně to, když museli jít na stano-

viště, která byla v lázeňských lesích vysoko na kopci.“

Podle velkého počtu účastníků i jejich reakcí soudíme, že se akce podařila. Na příštím ročníku závodu samozřejmě rádi uvítáme i váš oddíl!

Hotanka

Oficiální výsledky hry Klíč k městu Karla IV.

Kategorie vlčat

1. místo: Modrá šestka vlčat 10. přístav Maják Liberec, 54,5 bodů
2. místo: Čtyřlístek Kynšperk nad Ohří, 45 bodů
3. místo: Alnitak ORION K. Vary + 91. Kotva Plzeň, 44 bodů

Kategorie žabičky a světlušky

1. místo: Lysky Fram Jablonec nad Nisou, 65 bodů
2. místo: Vážky Fram Jablonec nad Nisou, 58 bodů
3. místo: Vydrýsci M. Lázně, 43 bodů

Kategorie skauti

1. místo: Kotva Plzeň o.s., 59,5 bodů
2. místo: Alnilam ORION K. Vary, 52 bodů
3. místo: Bystřina Hroznětín, 51,5 bodů

Kategorie skautky

1. místo: Altsu Alnitak Orion K. V. + Tsunami Liberec, 66 bodů
2. místo: Tsunami Liberec, 63 bodů
3. místo: Reako 91 ovs Kotva Plzeň, 62 bodů

FOTO JIŘÍ KLÁTÍK - HOTANKA A WEB PŘÍSTAVU ORION

Programové prohlášení HKVS 2010-2013

Na podzimním Ústředním srazu kapitánů, který se konal na konci října ve středočeských Plaňanech, byli zvoleni noví činníci Hlavního kapitanátu vodních skautů. Polovina tváří zůstala stejná, druhá polovina členů HKVS se změnila. Nový kapitanát si před sebe klade cíle, které jeho členové sepsali v programové prohlášení. Po diskusi o jeho obsahu na zasedání celého Hlavního kapitanátu včetně krajských kapitánů v polovině prosince na nymurské Tortuze bylo jeho znění schváleno. Hlavní kapitanát vám proto nyní předkládá vize své činnosti na následující tříleté období své činnosti.

I. ŘÍZENÍ SÍTĚ VODNÍCH SKAUTŮ

- zvýšit podíl krajských kapitánů na řízení a metodickém vedení sítě vodních skautů, a to zejména jejich aktivním zapojením do práce HKVS
- dosáhnout aktivní spolupráce s dříly VS v krajích
- podílet se na předšněmovní diskusi a realizaci výstupů Valného sněmu Junáka 2011
- zrevidovat vlastní a doporučovat změny souvisejících řídicích aktů
- nabízet nejmladší činnícké generaci možnost spolupráce na úkolech v rámci sítě VS

II. VÝCHOVNÝ PROGRAM

HKVS chce naplňovat dlouhodobou programovou vizi, podle níž budou mít vodní skauti k dispozici programové prostředky pro všechny věkové kategorie, v souladu s cílem skautingu, jeho principy a za použití skautské metody, to vše s ohledem na vodácká specifika. Těmito prostředky chceme zároveň napomáhat k posilování základních vodáckých dovedností a schopností s cílem zlepšení úrovně základního vodáckého výcviku. Pro realizaci této vize chceme v letech 2010-2013 uskutečnit následující:

- zajistit dokončení a vydání vodáckých doplňků Stezky pro skauty a skautky
- zajistit dokončení a brzké vydání Plaveb Čolka a Žabky pro vodní vlčata a žabičky včetně Nováčka
- podporovat zavádění nového vodáckého programu do oddílů
- připravit a vydat metodickou

příručku k vodáckým doplňkům Nového programu Junáka

- v návaznosti na projekt Nový program zahájit práci na dalších částech vodácké adaptace Nového programu, zejména pak na vodáckých odborkách a podpoře rádců/kormidelníků, případně programu pro rovery a pro předškoláky
- podporovat zapojení vodních skautů do dílčích pracovních skupin k jednotlivým projektům Nového programu
- pravidelně informovat o postupu ve vodácké adaptaci Nového programu
- dbát na výchovný a metodický přínos vodáckých příloh spolkového časopisu a Kapitánské pošty
- podporovat konání celostátních akcí a závodů vodních skautů a dbát na jejich výchovný přínos

III. VZDĚLÁVÁNÍ

HKVS chce realizovat funkční systém postupného vodáckého vzdělávání, které navazuje na celkový vzdělávací systém Junáka. HKVS chce vodním skautům zajistit možnost výběru z dostatku kvalitních vodáckých vzdělávacích akcí a také prostředky k samostatnému sebevzdělávání. Za účelem naplnění této vize zamýšlíme:

- realizovat koncepci vodáckého vzdělávání od kormidelníků k instruktorům
- dosáhnout zařazení zkoušky vodáckého minima (Kapka) do ŘVČČJ, podporovat její skládání v krajích, realizovat příručku ke zkoušce vodáckého minima
- podporovat skládání kapitánské

zkoušky, navázat kapitánskou zkoušku na novou vůdcovskou zkoušku (revize obsahu, kompetenční systém, dostupnost, modulovost), pokračovat v koordinaci tvorby příručky ke kapitánské zkoušce

ČLENOVÉ HKVS ZVOLENÍ ÚSTŘEDNÍM SRAZEM KAPITÁNŮ:

hlavní kapitán:

Vladimír Cvrček - Vezír

zástupkyně hlavního kapitána

Kateřina Kaderová - Liška

přistavní:

výchovný zpravodaj:

Pavel Bár - Pavlík

výchovná zpravodajka:

Zuzana Pozlovská - Pumpa

organizační zpravodaj:

Jan Fischer - Hvězdář

hospodář:

Jana Kalčevová - naja

- zvážit možné prostředky k zajištění dostatečné vodácké kvalifikace kapitánů a jejich zástupců
- zajistit prodloužení akreditace Instruktor vodní turistiky na MŠMT ČR
- podporovat vodácké vzdělávací kurzy (kormidelnické kurzy, kurzy vodáckého minima, kurzy Instruktor vodní turistiky, Čekatelský lesní kurz VS Námořní akademie, Kapitánská lesní škola VS, instruktorská lesní škola s vodáckým zaměřením, specializované víkendové kurzy atd.)
- zapojit zástupce vodních skautů do pracovních skupin k jednotlivým projektům inovace vzdělávání v Junáku a podporovat testování novinek v oblasti

**ČLENOVÉ HKVS,
VOLENÍ KRAJŠTÍ KAPITÁNI:**

Jihočeský kraj:

Lukáš Bíca - Šotek

Liberecký kraj:

Pavel Langr - Šmudla

Moravskoslezský kraj:

Stanislav Holec - Sten

Pardubický kraj:

Prokop Jícha - Sam

Středočeský kraj:

Miroslav Čemus - Pytlík

Vysočina:

Milan Maxa - Žižal

**ČLENOVÉ HKVS,
JMENOVANÍ KRAJŠTÍ KAPITÁNI:**

Plzeňský kraj:

Pavel Křeček

Zlínský kraj:

Zdeněk Vopička - Vulkán

**JMENOVANÍ ČLENOVÉ HKVS,
PŘEDSEDOVÉ KOMISÍ:**

Informačně-propagační:

Lukáš Boubín - Platejz

Závodní a loďní:

Prokop Jícha - Sam

vzdělávání na kurzech vodních skautů
 • zabezpečit kvalitní vzdělávací program jako hlavní součást srazů kapitánů, jejich dostatečnou propagaci a atraktivitu
 Vše chceme realizovat s pomocí pracovních skupin a dobrovolných spolupracovníků z řad vodních skautů.

IV. HOSPODAŘENÍ

- analyzovat hospodaření KVS a navrhnout koncepci vyrovnaného hospodaření
- pravidelně informovat o konkrétních výdajích KVS
- navrhnout způsob financování akcí pořádaných KVS
- navrhnout další zdroje financování KVS vč. možností fundraisingu
- vyřešit problematiku dlouhodobého financování časopisů
- dořešit problematiku výběru tzv. zvláštních příspěvků
- dořešit pronajímání lodě Severka

V. KOMUNIKACE A P. R.

- posílit povědomí o metodic-

ké úloze sítě VS, zajistit tok informací ke všem oddílům VS a všem zájemcům o vodácké dění pomocí:

- webových stránek HKVS www.vodni.skauting.cz
- elektronické Kapitánské pošty
- dalších skautských informačních kanálů k šíření informací o vodním skautingu
- aktivnějšího zapojení krajských kapitánů
- většího zapojení krajů či oddílů a přístavů do informování o činnosti VS ve svém regionu
- efektivního využívání Skautisu
- pravidelně informovat o činnosti a výsledcích práce HKVS
- aktivně zapojit síť VS do akcí pořádaných u příležitosti 100 let českého skautingu
- komunikovat se zástupci zahraničních VS, vzájemně se informovat o své činnosti a akcích

Programové prohlášení bylo schváleno na zasedání HKVS dne 10. 12. 2010 na Tortuze v Nymburku.

Víte, co jsou Mod/kré stránky? Líbí se vám?

Na webových stránkách HKVS jsme připravili krátký dotazník o vodáckých přílohách skautských časopisů - Mod/krých stránkách. Jeho vyplněním nám pomůžete zjistit, jakým směrem se naši redaktoři mají ubírat, aby Mod/kré stránky co nejlépe vyhovovaly vašim potřebám pro práci ve vodáckých oddílech. Vyplnění dotazníku zabere jen chvíli. Je to malý úkol pro vás, ale velká pomoc pro nás. Pokud jste on-line, stačí kliknout do těchto míst nebo na obrázky Mod/krých stránek a dotazníček se vám otevře ve vašem webovém prohlížeči. Děkujeme za pomoc!

HKVS pro vás zlepšuje informovanost v síti vodních skautů

INFORMACE O VODNÍM SKAUTINGU PRAVIDELNĚ V EMAILU

Nově zvolený HKVS se po říjnovém srazu ihned vrhl do pilné práce. Za jeden z nejdůležitějších úkolů považuje zlepšení informovanosti o dění v síti vodních skautů a kvalitní tok informací od HKVS k vodním jednotkám i naopak.

I z tohoto důvodu byly vedle tradičních cest informací, kterými jsou web HKVS a Kapitánská pošta, nyní založeny dva emailové informační kanály na Skautské křižovatce (webu <http://krizovatka.skaut.cz>). Pokud i vy chcete dostávat jednou či dvakrát měsíčně souborné a aktuální informace o dění kolem vodního skautingu a v HKVS, včetně výběru novinek ze stránek HKVS, poptávek a nabídek pomoci, stačí se přihlásit k jejich odběru. Postup je jednoduchý:

1. Přihlas se (a nebo zaregistruj) na Skautské křižovatce.
2. Přejdi do nastavení svého účtu (<http://krizovatka.skaut.cz/zmena-mych-udaju/>).
3. V dolní části si zaškrtni odběr informačního kanálu „Vodní skau-

ting“.

4. Pokud neodebíráš Kapitánskou poštu, můžeš si zaškrtnout i tu (neovlivní to odběr přes web HKVS).
5. Ulož nastavení.

HKVS se vám snaží zajistit co nejvyšší a nepřehlednější přístup k informacím. Společně se založením informačních kanálů na skautské křižovatce bude ukončen provoz emailových konferencí na Google Groups (HKVS-info, HKVS-jacht, HKVS-metod a HKVS-akce), které se ukázaly jako zcela nevyužívané.

REGISTRACE VLAJEK VE SKAUTISU

Druhou důležitou novinkou, je inovace registračního systému SkautIS, který umí již od konce léta evidovat barvy oddílů a přístavů vodních skautů.

Jak zadat barvy svého oddílu?

1. Musíš být administrátorem dané jednotky a přihlásit se do skautISu přes <https://is.skaut.cz>.

2. Po přihlášení jdi v menu „Moje > Moje jednotka“ nebo „Jednotky > Najdi jednotku“ a vyhledej oddíl, který chceš upravit.

Zaměření

Pouze platné:

Zaměření	Platnost od	Platnost do	Oddílové barvy	
Vodní	1.12.2010			Upravit barvy <input type="button" value="Ukončit"/>

Strana: 1 Počet záznamů: 1

formulář „Přidat nové zaměření“.

4. Pokud je již zaměření „Vodní“ zadáno, přidej barvy vlaky VS odkazem „Upravit barvy“.

Zadání vlajek není samoúčelné a na okrasu, výhledově budou tato data používána jako základní zdroj informací pro rozcestník oddílů vodních skautů na stránkách HKVS („Najdi oddíl VS“) a adresář vodních skautů. Přidělování barev bude následně opět podléhat au-

3. V záložce „Základní údaje“ by každý oddíl VS i přístav měl mít zatrženo zaměření „Vodní“. Pokud u vaší jednotky chybí, doplň jej přes

torizaci HKVS, aby oddíly v jednom kraji neměly stejné barvy.

Pokud si chceš postup nejprve vyzkoušet „nanečisto“, je to možné v testovací verzi skautISu na adrese <http://test-is.skaut.cz> (přihlašovací údaje hledej v levém sloupci).

Avšak neváhejte a své oddílové barvy si do SkautISu zadejte již nyní!

NOVINKY Z WEBU HKVS NA KŘIŽOVATCE

Už od založení nového webu HKVS volají mnozí vodní skauti po tom, aby se informace na něm uveřejněné zobrazovaly také na Skautské křižovatce.

Pro zvýšení vašeho komfortu je tak nyní možné sledovat nejnovější „vodní“ články i přímo z Křižovatky. V průběhu podzimu se konečně povedlo zprovoznit řešení prostřednictvím RSS čtečky, která je součástí hlavní stránky Křižovatky. Ve středním sloupci v dolní části je okno RSS, ve kterém vedle Týpka a RoverNetu jsou i novinky z HKVS. Přímou zde se tak dozvíte, že na webu HKVS vyšel nový článek a po kliknutí si jej můžete i přečíst.

Případné dotazy ke všem zmíněným tématům směřujte na organizačního zpravodaje HKVS, Hvězdáře.

Hvězdář

Čteš Kapitánskou poštu pravidelně? Pomoz nám ji vylepšit!

Jak? Stačí když klikneš na tento modrý obdélník a pokud jsi on-line, po otevření okna ve svém prohlížeči zodpovíš deset krátkých otázek, které nám pomohou s dalším vylepšováním Kapitánské pošty podle vašich přání a potřeb!

„Chci pomoci obnovit sílu vodního skautingu,“ říká Liška v rozhovoru pro eKP

Jednou z největších změn ve složení Hlavního kapitanátu po říjnových volbách byla výměna na pozici zástupkyně hlavního kapitána. Majdu, která tuto funkci vykonávala v mnoha uplynulých letech a znovu nekandidovala, vystřídala Kateřina Kaderová - Liška z Plzně. Pro některé z našich čtenářů může být tvář novou a neznámou, a proto vám tentokrát přinášíme rozhovor právě s ní.

Liško, jak by ses charakterizovala jednou větou?

Studující vodní skautka, která má spoustu zájmů i povinností a potřebovala by na ně alespoň 36hodinový den...

Proč jsi vodní skautkou? Co tě na vodním skautování nejvíc bavilo a baví?

Baví mě skauting jako takový. Ztotožňuji s jeho základními myšlenkami a idejemi a myslím si, že stojí za to je předávat dál. Vodní skauting k tomu navíc nabízí specifické prostředky – vodáckou

FOTO JAN HRNČÍŘ - MARBUEL

romantiku, program na vodě, ... – které mi vyhovují, a které dobře slouží společnému cíli výchovy mladých lidí. Mezi skauty jsem také našla spoustu kamarádů, se kterými ráda spolupracuji a podnikám nejrůznější akce.

Liško, jezdíš i ráda na vodu? Jaké

vodácké akce máš ráda?

Na vodu jezdím moc ráda, i když musím přiznat, že poslední dobou je čím dál tím větší problém najít si na to čas. Jarní vody totiž často padnou za oběť zkouškám, bakalářkám či státnicím a na podzim se toho už tolik nestihne. Ráda jezdím na divokou vodu, třeba když pouští vodu na Úhlavě, Teplé, Otavě, ... Někdy vyrazíme trénovat na Hubertus nebo na kanál do Tróji. Nebráním se ale ani klidnému sjezdu řeky s dětmi nebo s kamarády.

Proč ses rozhodla kandidovat do HKVS?

Rozhodla jsem se kvůli lidem, kteří do toho chtěli jít. Vybrali si mě jako součást svého týmu a nechtěla jsem zklamat jejich důvěru. Po několika náročných jednáních se toto složení ukázalo jako jediné možné řešení, při kterém by se obsadily v HKVS všechny posty, což bylo dalším důvodem. Doufám, že nám společná práce půjde od ruky.

FOTO JAN HRNČÍŘ - MARBUEL

Co od práce v HKVS pro sebe očekáváš za přínosy a ztráty?

Očekávám spoustu práce, která nebude vždy zábavná, a obávám se, že budu mít někdy pocit, že mi vezme čas, který bych uměla využít efektivněji. Na druhou stranu se určitě přiučím něčemu novému a budu moct spolupracovat se zajímavými lidmi, což mě nepochybně obohatí.

Na co se chceš v HKVS zaměřit?

Chci se zaměřit zejména na to, aby HKVS fungovalo jako celek, aby se každý na jeho činnosti podílel svým dílem. Pak také na to, aby všichni vodní skauti věděli, co HKVS dělá, abychom nebyli jen jakousi „neviditelnou“ skupinou kdesi nahoře, ale abychom tady byli pro vodní skauty, aby pro ně naše činnost byla užitečná a aby se na ní podílel co nejširší okruh dobrovolníků. Zároveň podporuji všechny rozjeté projekty a budu se snažit, abychom je zdárně dokončili.

Jsi poměrně mladá, není to pro práci v HKVS handicap?

Je i není. Je, protože nemám tolik zkušeností, kolik by podle mého mínění bylo pro takovou práci ideální. Bohužel ale lidí ochotných naplno pracovat v kapitanátu a majících zkušenosti je jako šafránu, takže všechno nemůže být vždy ideální. Není to nevýhoda v tom smyslu, že můžu vnést do práce kapitanátu pohled mladé genera-

ce a také ho přiblížit nastupující činnovnické generaci.

Jak se má podle tebe projevovat činnost HKVS do činnosti oddílů a práce kapitanů?

HKVS má poskytovat zejména metodickou podporu. Kapitanům by tedy měl nabízet metodické nástroje (stezky, metodické příručky, ...), které budou moci využít v činnosti s oddílem. Dále by měl zajistit pořádání celostátních akcí, kterých se oddíly mohou účastnit (SKARE, Přes tři jezy, Navigamus, ...) a také jim umožnit, aby si průběžně doplňovali a rozšiřovali vzdělání a mohli to nabídnout i orůstajícím členům svých oddílů (ČLK VS, KLŠ, srazy VS, ...). Mnoho oddílů pracuje relativně izolovaně v suchozemských střediscích, kapi-

táni by tedy měli mít možnost se obrátit i přímo HKVS s potřebou rady či pomoci.

Čeho bys ve vodním skautingu ráda dosáhla?

Ráda bych, aby si vodní skauti uchovali všechna svoje cenná specifika, ale přitom se plnohodnotně zapojovali do činnosti celého Junáka. Chtěla bych také pomoci obnovit sílu vodního skautingu, která spočívá v menším počtu členů, což umožňuje se navzájem znát, snadněji komunikovat, pravidelně se vídat a operativně uskutečnit mnohé věci, které jsou v rámci Junáka jako celku nerealizovatelné. V neposlední řadě je velmi důležité, aby všechny posty zastávali náležitě kvalifikovaní a především schopní lidé, kteří budou umět využít všech stránek vodního skautingu.

Jak vidíš ideální stav vodního skautingu na konci svého funkčního období - za 3 roky?

Vodní skauti by měli být i nadále platnou součástí Junáka se všemi právy a specifiky, které získali. Zlepšit by se měla celková úroveň vzdělanosti činnovníků; k tomu potřebujeme mimo jiné více kvalifikovaných instruktorů na jednotlivé kurzy. Doufám také, že mezi vodními skauty bude ještě více aktivních lidí, kteří povedou oddíly a přístavy a také několik zájemců o práci v HKVS.

FOTO JAN HRNČÍŘ - MARBUEL (2x) A JAROMÍR NUŠL | KOUMÁK

Z čeho máš naopak největší strach – pokud z něčeho?

Strach mám z možného neporozumění si navzájem, z čehož pak většinou vyplývá řada dalších problémů. Doufám, že se mi toto riziko podaří minimalizovat. Obávám se také toho, že by naše snahy něco uskutečnit mohly ztroskotat na nezájmu vodních skautů a jejich neochotě spolupracovat, na tom, že by nás odsoudili ještě dřív, než budeme mít šanci něco dokázat.

Jaké jsou první dojmy z práce nového Hlavního kapitanátu?

První dojmy jsou poměrně pozitivní. Práce se nadějně rozbíhá a dostatečně mezi sebou komunikujeme, což mě těší.

V kapitanátu zodpovídáš mimo jiné za spolupráci se zahraničními vodáky – této oblasti se dosavadní kapitanáty příliš nevěnovaly, v čem bude nynější přístup jiný?

Díky Eurosea 10 jsem se osobně seznámila s vodními skauty z celé Evropy. To je základ, na kterém se dá dobře stavět. Máme na sebe kontakty, rozjíždí se evropská informační síť VS, což mi umožní informovat Evropu o naší činnosti a české VS o dění v zahraničí. Vodní skauting v českém vnitrozemském pojetí je dost odlišný od ostatních zemí, které mají moře. Doufám tedy, že se nám povede najít, co máme společného a čím se můžeme navzájem obohatit.

Jsi zároveň členkou přípravného týmu Navigamu 2012, prozrad něco, na co se můžeme těšit?

Můžete se těšit na kvalitně při-

pravenou akci, jejíž program bude myslet na všechny věkové kategorie, a na které budete mít možnost potkat se se zahraničními skauty tak říkajíc „za babku“. Už teď se na

vás všechny moc těšíme a doufáme, že dorazíte v hojném počtu!

Díky za rozhovor!

S Liškou rozmlouval Pavlík

FOTO JAN HRNČÍŘ - MARBUEL

Bc. et Bc. Kateřina Kaderová - Liška, 22 let

Vystudovala obor andragogika a personální řízení a dvojbor angličtina-francouzština, ve kterém pokračuje i v navazujícím magisterském studiu. Členka Přístavu „Omaha“ Plzeň, zástupce vůdce 1. oddílu Sliovice (2007–2009). Účastník světového skautského jamboree v Thajsku (2002/2003), zástupkyně šéfa sekce IST Support pro české servis týmy na světové jamboree ve Švédsku, členka přípravného týmu Navigamu 2012. Podílí se na projektech strategické priority Junáka personalistika. Ve volném čase se věnuje jízdě na divoké vodě, lyžování, sborovému zpěvu, stepu a divadlu.

Představujeme: *Středočeský komodor - Pytlík*

Co předcházel mému skautování? Nejlepší bude začít od píky.

Vyrůstal jsem v rodině, kde otec byl synem živnostníka a skaut z doby po 2. světové válce. O skautech jsem slyšel od něj a dověděl se, jak to dělali oni, ale doba byla trochu jiná. Já chtěl na školu, a protože maminka byla učitelka, bylo nevyhnutelné chodit do pionýra. Asi jsem měl štěstí na vedoucí, ale mě se tam líbilo. Bylo tedy logické, že na střední škole jsem vstoupil do SSM. A zase jsem měl štěstí na kamarády, asi proto, že jako kluk z malé vesnice, jsem se angažoval v akcích pro vesnickou mládež, jako byly různé soutěže v okrese, automobilové závody typu BOAZ, obnova Staročeských májů apod. S touto partou jsme uspořádali i letní tábor v podsadových stanech (nutno podotknout, že hl. vedoucí byla skautka), který se dětem opravdu líbil.

A zde začaly mé potíže. Po táboře nám opakovaní pro další rok bylo zakázáno (bylo to málo ideologické – no bodejť ne). Při nejbližší příležitosti jsem si vzal slovo na okresním zasedání a zkritizoval,

FOTO TOMÁŠ PETRŽÍLEK

Komodor Středočeského kraje, Miroslav Čemus - Pytlík

co se dalo včetně KSČ. Odezva byla jasná – musel jsem okamžitě odejít.

Šel jsem na vojnu, oženil se, založil rodinu, trempoval s kámoši a hlavně jezdil s partou na vodu. V roce 1990 po obnovení skauta jsem do něj ihned přihlásil své dvě dcery a jako správný rodič jsem si vzal dovolenou a jel připravovat tábor (bylo to pro 150 dětí a latríny musel někdo vykopat). Večery u táboráku byly podle mých představ a staří skauti (znali mého otce) se do mě pustili, že proč ne já, že jsou

potřeba vedoucí atd. Přemlouvat mě moc nemuseli, a tak rozhodnutí bylo rychlé.

Již od září 1990 jsem se stal skautem. Nelituji a nikdy litovat nebudu! Splnil se mi sen, který ve mně vzbudil vlastně táta, mohl jsem si hrát s klukama na Hochy od bobří řeky, zúročit všechny zkušenosti z trempinku.

Další etapou byla skutečnost, že jsem byl již mnoho let vodák, a tak po dohodě ve středu jsem založil družinu, pak oddíl a nakonec i přístav.

Komodore m jsem třetí volební období a pořad se potýkám s problémem,

který s sebou nese rozloha našeho kraje a také skutečnost, že v něm je nejvíce vodních skautů. Zatím máme i dobrou pozici v krajské radě, kde nás již nejenom že berou na vědomí, ale i akceptují naše návrhy.

Závěrem bych chtěl popřát nám všem vodním skautům, aby nastupující generace byla co neaktivnější, doufám, že budou i efektivnější, a my dříve narození mohli přispívat jen dobře míněnými radami.

Pytlík

Představujeme:

Vodní skauti ve Středočeském kraji (I.)

HISTORIE PŘÍSTAVU NERATOVICE

Pokud mi jsou známy kořeny vodních skautů v Neratovicích, musím se spolehnout na to, co mi utkvělo v paměti z vyprávění, které jsem vyslechl přibližně před sedmnácti lety. Důvod je prostý. Z bývalých neratovických vodních skautů již není nikdo mezi námi, a jak doufám jsou všichni ve vodáckém nebi.

Tak tedy v Neratovicích vznikl oddíl vodních skautů, který působil při pěším středisku. Oddíl se jmenoval SOBI a měl číslo 9. Do dnešního dne se dochovalo pouze původní razítko tohoto oddílu. Oddíl vlastnil dvě dřevěné pramice a jednoho „maňasa“. Klubovna byla v místě dnešního koupaliště, přibližně v jeho severním rohu. Vlastníkem pozemku byla, řečeno dnešní terminologií, fyzická osoba, a proto skauti nevlastnili ani pozemek ani klubovnu. Po prvním zrušení Junáka, došlo k její fyzické likvidaci.

Po znovuoobnovení Junáka v roce 1968 nebyl v Neratovicích nikdo, kdo by oživil i vodní skauty. Proto další pokračování tradice si muselo počkat až do roku 1992. Tehdy jeden ze skautských nestorů v Neratovicích – Zbyšek Petržílek – Lišák, mě přesvědčil slovy: „Ty seš vodák,

na vodě jezíš od mládí (tehdy mi bylo 38), tak se toho neboj a zkus to.“ A protože jsem byl skaut poslušný svých vůdců, založil jsem 17. 9. 1992 v rámci pěšího oddílu „Aljaška“ družinu vodních skautů, která měla dva „čluny“:

1. člun: Drobek, členové: Buby, Mazánek, Apache, Karambol.
2. člun: Tomas, Koubel, Buclík, Mrož, Plejtvák.

Při registraci 1993 se tato družina registrovala již jako oddíl vodních skautů, a světe, div se, měla

název SOBI a číslo 9. V tomto roce také tento oddíl vyhrál okresní kolo Svojsíkova závodu a postoupil do Krajského kola. Přestože jsme nevlastnili žádnou vodáckou výbavu, podařilo se popůjčovat pár kánoí (dnešní skauti by na těchto „Titanicích“ pravděpodobně nejezdili, protože by to bylo pod jejich úroveň), pádel, polystyrénových vest a hokejových přileb a v červenci téhož roku uskutečnit první vodáckou expedici (putovní tábor) po řece Lužnici, a to z „Rozvodí“ do

Dobronic. Stálého tábora se oddíl zúčastnil v srpnu společně s celým střediskem v Žerčicích. Do konce roku pak uspořádal ještě první „vodácký víkend“ na Sázavě, a to z Týnce do Pikovic.

Registrace 1994: je nás již 23, protože přešel k vodákům i Dobra se dvěma šestkami.

Na podzim získáváme od MěÚ Neratovice plechovou garáž na loď, kterou stavíme na připravenou betonovou desku v dolní části školní zahrady v Lobkovicích

2. 11. 1994 si pronajímáme výše uvedenou část zahrady pod obchodní akademií od MěÚ na 15 let.

Dále jen v datech jak rosteme:

1995: 25 členů, 4 družiny,

1996: 28 členů, 3 družiny, z toho jedna roverská „Fénix“,

1997: 28 členů,

1998: 32 členů.

Tábor byl v tomto roce v podstatě zlomový, neboť na něj přijela i děvčata (vedoucí), která měla nějaké nesrovnalosti s vedením pěšího střediska na svém táboře. Při hovorech u táboráku se začala rýsovat i myšlenka založení přístavu a „mláď“ se podařilo mě přesvědčit, „abych do toho šel“, i když nebylo lehké rozhodování, protože před několika málo měsíci jsem odmítl kandidovat na vůdce pěšího střediska.

1.září 1998 jsme se oddělili od

střediska „Lišák“ a založili vlastní přístav se třemi oddíly: SOBI - skauti, REBELOVÉ - roveři, ATLANTIDA – skautky a klub oldskautů.

Dále zas jen v datech:

1999 - 53 členů,

2000 - 56 členů,

2001 - 57 členů,

2002 - 73 členů.

Ve dnech 13.-18. 8. 2002 zažíváme povodně, pomáháme v Libiši, Obříství, Neratovicích a Tuhani. Ztráty na naší rozestavěné loděnici a materiálu jsou 101.500 Kč. Ukradená P550 a několi pádel a vest, které jsme v dobré víře zapůjčili. Se stavbou klubovny začí-

náme téměř od začátku.

2003: 85 členů,

2004: 73 členů,

2005: 89 členů,

2006: 106 členů.

Na jaře další povodně, ale ztráty oproti roku 2002 jsou podstatně menší, jen 42 000 Kč.

2007: 106 členů,

2008: 107 členů.

13. 9. 2008 pořádáme velkou oslavu v loděnici u příležitosti 10 let existence přístavu.

2009: 103 členů,

2010: 90 členů.

Pytlík

Exclusive Vodák na Víru...

...na promodralé tváři zasychá pramínek krve. Je podchlazený. Leží bezvládně v kajaku navalený na šutry. Nemá něco s páteří? Dýchá? Žije vůbec? Co všechno se honí v hlavách přibíhajících vodáků? Dokážou mu pomoci, dostat do bezpečí? Po několika minutách, za které stihli kajakáře vytáhnout z proudící vody a stabilizovat jeho páteř se dozvídají, že záchranáři nemohou dorazit. Drama pokračuje...

Koncem srpna o letošních prázdninách jsem měl to štěstí zúčastnit se s partou vodáků z brněnského klubu Kajak VUT zážitkového kurzu ZDrSEM Vodák Exclusive. Čtyři dny od rána do pozdních večerních hodin jsme poslouchali přednášky, rozebírali nebezpečné situace a tloukli nám do hlavy, jak je důležité používat rukavice nebo nesundávat helmy. Užili jsme si uklidňování hysterických simulantů, záchranu na vodě i na skalách. Učili jsme se vyhodnotit riziko vlastního ohrožení, rychle určit stav zachraňovaného, dokázat mu pomoci.

...rozhodují se pro transport. V mžiku přepravují přes proud řeky pádla a vesty pro stavbu nosítek. Stále není jasné, jak ji dostat na druhý břeh. Hlavně nepohnout s páteří! Kajakář je zabalený v ter-

FOTO ONDŘEJ SKYPALA - SKIPPY

mofólii a prozatím stále dýchá...

Celý kurz je zaměřen na poskytnutí první pomoci na vodě a v jejím nejbližším okolí. Většina zranění na vodě se přece stává na břehu! Kolektiv lektorů tak poskytuje cenné informace o tom, jak se v takových situacích zachovat, když už nastanou. Bloky přednášek se rychle střídají za sebou s různými simulacemi. Stále je někdo v bezvědomí, nedýchá, má zachvat nebo cokoliv jiného. Vždy přichází první na řadu: Rozhlédni se!, Reaguj!, Rozmýšlej!

...o kousek níž po proudu na dru-

hém břehu probíhá další drama: Nedýchá! Nežije!! Položte ho na zem!!! Jedna, dva, tři, ..., dvacetdevět, třicet. Dýchej! Jedna, dva, tři, ... Ve chvíli, kdy přijela pomoc, konstatoval lékař pouze smrt. V očích vyčerpaných záchránců je vidět bezmoc a prázdnota. Měla jméno a ty holky ji znali. Ten den šla jenom na výlet kolem řeky a chtěla pomoci topícímu se vodákovi...

ZDrSEM je postaven na třech jednoduchých krocích: Rozhlédni se, Reaguj a Rozmýšlej!, které jsou na kurzu neustále vtlučány do hlavy. Naučíte se tak nejdříve dbát

TŘI KROKY – UNIVERZÁLNÍ POSTUP PRVNÍ POMOCI:

První krok – Rozhlédni se!

Co se stalo? Nehrozí další nebezpečí? Nemůže se situace opakovat? Kolik je zraněných a co mám k dispozici?

Druhý krok – Reaguji!

Začni oslovením. Nereaguje: Zakloň hlavu. Rychle zavolej záchranku (155). Nedýchá normálně ani po záklonu hlavy? Resuscituj – stlačuj prostředek hrudníku, střídej 30 stlačení a 2 vdechy. Vidíš masivní krvácení? Rychle ho zastav stlačením přímo v ráně.

Třetí krok – Rozmýšlej.

Vyptej se na detaily. Kde to přesně bolí? Pamatuje si, co se stalo? Kolik jich celkem bylo? Hledej další zranění. Sleduj stav zraněného a rychle reaguj na případné změny.

o vlastní bezpečnost. Při snaze pomoci neznámému muži však první pravidlo často zanedbávám, umírám tak na otravu plynem, nebo nám kamarád mává před nosem nožem, kterým si před chvílí způsobil tepenné krvácení. Na chvíli se zastavit, rozhlédnout se a zajistit si tak základní informace o situaci může znamenat hodně. Umožní vám to pak daleko lépe reagovat na nastalou situaci. Uvědomit si, co, jak, kde, komu se stalo a co je pro to třeba udělat. V posledním kroku pak rozmýšlíte, kolik vás vlastně šlo zachraňovat a kolik se vás vrátilo, kam zmizel veškerý materiál nebo váš kamarád.

...klesá mu tep. Je podchlazený čím dál tím víc! Všechno jakoby trvalo věčnost. Transport po kluzkém břehu je zdoluhavý, ale každý zbytečný pohyb ho zabíjí. Bezpečnost je na prvním místě! Hlavně nic neuspěchat! Nakonec ho sehraná parta dostává přes proud. Tentokrát boj o život vyhrávají...

ZDrSEM je zážitkovým kurzem,

kde si veškeré dovednosti ihned vyzkoušíte na vlastní kůži. Krev teče proudem a nemáte čas na vymýšlení kdejakých obvazových technik či speciálních nosítek z větví. Berejte vše, co máte po ruce. Lékárničky se neustále vyprazdňují a opět plní. Obvazy protékají, krev stříká. Kamarádi vám padají do bezvědomí uprostřed přednášky a cestou pro svačinu zachráníte bandu feťáků před otravou.

...odpoledne se probouzím někde pod pisoárem, škrtidlo i se stříkačkou už mi spadlo někam na zem. Je to podivný sen. Slyším hlasy a někdo k nám přichází. Slyším neomylný zvuk nasazování gumových rukavic... Někdo se mnou zacloumul. Dál už nevím co se dělo... Přestávám dýchat...

Po každé simulaci přichází i její rozbor. Máte tak jedinečnou možnost se opět vrátit k zachraňovanému a postupně rozebrat jeho situaci do posledního zranění. Od informací určených pro záchranku jako pohlaví, věk, zranění či jiná podezření, až po další nebezpečí, která by mu mohla hrozit, ať už vlivem zranění, nebo prostředí. Na vše dohlížejí profesionální instruktoři a na každou věc se jich lze vyptat.

...najednou jsem spatřil něčí tělo ležící na kameni pod skálou. Chci se k němu rozběhnout, ale obezřetnost mi nedá. Rozhlížím se. Je to nějaké děvče, na oslovení nereaguje. Krev! Okamžitě nasazuji rukavice a volám ostatní. Musí tady ležet už delší dobu, krev na její hlavě pomalu usychá, ale má pěkně podrané ruce – určitě spadla ze skály. Může mít něco s páteří, nesmím s ní pohnout! Roztřesenou rukou zkusím, jestli dýchá. Nejsm si vůbec jistý, leží nepřírodně na břichu. Fixuji hlavu a pomalu ji otáčíme na záda. Dýchá! Má tvrdé břicho a tep přes 110. Balíme ji do termofólie...

V průběhu kurzu zjistíte jestli ten BOREC, co leží pod skálou není náhodou „Divnej“, či jestli na ty lidi v tom havarovaném autě ne-

5x FOTO ONDŘEJ SKYPALA - SKIPY

FOTO: ONDŘEJ SKYPALA - SKIPY

ZDrSEM Výuka první pomoci zážitkem

Na kurzech se nejen dozvíte, co dělat v případě úrazu, ale hlavně si vše prakticky vyzkoušíte. Začíná se s jednoduchými situacemi a postupně se propracovává ke stříkající krvi, zlamaným končetinám a sténajícím kajakářům s poraněnou páteří. Kurz Vodák je rozšířený o první pomoc na vodě a v divočině, kam se sanitka nedostane do čtvrt hodiny. Simulace probíhají na řece, využívá se vodácký materiál a dává se důraz i na prevenci zranění u vodáků. Úspěšní absolventi obdrží certifikát Zdravotník zotavovacích akcí. Při naplnění kapacity 16ti lidí lze kurz uspořádat po domluvě i mimo vybrané termíny.

www.zdrsem.cz

Termíny dalších kurzů ZDrSEM Vodák:

30. 3. - 3. 4. 2011 a 7.-11. 9. 2011

Související odkazy:

<http://www.zdrsem.cz>

<http://www.kajak-vut.com>

<http://www.hydomagazin.cz/clanek/209-zdrsem/>

<http://www.zdarskevrchy.cz/reportaze/4797-k-zakroku-krokem>

budete muset použít BULDOKa. Z několika úhlů pohledu vám bude vysvětleno jak jednoduše lze deformovat páteř a jak takové situace poznat a vyvarovat se jich.

...kajakář leží pod kamenitým svahem u vody, kousek proti proudu nařiká hystericky jeho družka s otevřenou zlomeninou. Na nejbližší silnici srazilo auto chodce a skončilo ve stromu. Hasiči nemůžou přijet! Záchranka řeší nehodu na D1. Nikdo tu nebude v čas! Tak teď už je to opravdu jen na nás...

Člověk najednou začíná vidět vše z trochu jiného úhlu, vyčkává, kde se co semele a snaží se, aby se sám nestal zachraňovaným. A když při-

jedete domů, tak kolem vás chodí podivní lidé, nepadají k zemi, docela dobře se jim i dýchá a vůbec jsou docela zdraví a čilí.

V průběhu kurzu potkáte spoustu lidí, kteří se vám představují velmi originálním způsobem - coby simulanti se zkrvavenými obličejí a se střepem v noze. Nemínuly nás ani záchranu typu „Máš mrtvičku, nebo sis jen něčeho šlehl?“, „Upadl na bonbón a něco si zlomil!“, „Zachraň prasečí nožičku před rozrušeným psem.“, nebo „Dokud nám nenabídnete další piva, tak z toho raftu neslezeme!“

...utíkáme po silnici k danému místu, naproti už někdo běží s výstražným trojúhelníkem. Z kapoty auta se valí hustý dým. Na kraji silnice uklidňují řidičku. Před autem leží sražený člověk bez známek života. Spolujezdce nařiká, že vzadu bylo její dítě. Spolujezdec nebyl připoutaný. Někdo prý ještě schází. Někde v dálce už je slyšet přijíždějící sanitka...

Člověk si uvědomí, jak jednoduché je ztratit lidský život. Jak důležité je být na situaci, kdy je život

ohrožen, připravený. Každá vteřina zaváhání může rozhodnout. Proto to neustálé opakování. Proto ten dril. Dril, který přinesl spoustu emocí a slz. Poznali jsme, že záchrana může mít dobrý, ale i špatný konec. *Slunda*

Na závěr si sami zkuste odpovědět na pár otázek - nepotřebujete také absolvovat ZDrSEM?

Pán je v bezvědomí a leží na tvrdém asfaltu. Dám mu pod hlavu stočenou mikynu, aby se neudusil zvratkou. Stačí výška 10 cm?

Kamarád se omylem napil kyseliny. Stačí k neutralizaci kyseliny 2 dl louhu?

Kolega v práci vdechnul gumového medvídku a dusí se. Chystám se mu proříznout krk a uvolnit dýchací cesty. Bude mi stačit nůž s čepelí délky 50 mm?

Kamarádka omdlela, ihned jsem ji postavil. Mám ji i „rozchodit“?

Vytáhli jsme tonoucího. Chystáme se mu z plic vylít vodu. Můžeme si pomoci tlakem na břicho?

FOTO: ONDŘEJ SKYPALA - SKIPY

PROSINCOVÉ NA NEWS

Příprava na zkoušku dospělosti

Necelé 3 dny, 30 hodin, 1800 minut, 108000 vteřin, 26 šálků čaje, 7 posmrkaných papírových kapesníků, a 11 hodin ve vlaku – krátké ohlédnutí za poslední částí Námořní Akademie.

Na ty, kdo sebrali odvahu a zůstali až do konce na palubě Walrusu, čekal mezi 19. a 21. listopadem poslední víkend NA, na kterém jsme měli ukázat, co jsme se za celý svůj skautský i neskautský život (nebo během šestihodinové jízdy vlakem) naučili.

Už ve vlaku většina kadetů znerózněla. Jen pár jedinců si zachovalo klidnou hlavu i žaludek. S očekáváním jsme na půl osmou dorazili ke skautské klubovně v Plzni. Nevěděli jsme, jaké zkoušky si na nás důstojníci připravili, ani jakým nástrahám budeme muset čelit. S odbíjením hodin jsme byli vpuštěni do vnitřních prostor a po pár minutách přišla první instrukce: „Upravte místnost tak, abyste mohli psát test, máte na to pět minut!“ Z počátečního zmatku se brzy stala organizovaná činnost. „Ty dej bokem batohy, ty mi pojd' pomoci s tím gaučem, vy posuňte ten stůl od stěny.“ K velkému překvapení všech jsme prostorovou reorganizaci stihli v daném časovém limitu. „Rozsaďte se, nyní budete psát test z metodiky.“ za-

zněl hlas důstojníka. Následně jsme každý dostali drobný papírek s otázkou. „Na vypracování máte pět minut, začněte.“ Někteří nevěděli, někteří psali jak o život. Po uplynulém limitu jsme svá dílka odevzdali. Následoval test z organizace a práva, ale protože někteří si tuto část zkoušky odbyli už při předchozím víkendu v Mimoňi, byli tito vyhoštěni na mráz. Nakonec toho všeho zkouškování jsme každý dostali osobního poradce – rozpis jednotlivých časů a zkoušek. Následovalo příjemné odreagování. Co by to bylo za Plzeň, kdyby nebyla alespoň zmínka o pivu?

„Oblečte se do běhacího, za pět minut odcházíme...“ Nutno dodat, že termín pět minut je poněkud relativní. Zkrátka a jednoduše, vyšli jsme za půl hodiny. Na konci naší cesty nás přivítalo plzeňské náměstí. „Sbírejte piva a noste je do hospod.“ – Jak je libo, milí důstojníci. Hodinka běhání po středu Plzně a byli jsme zralí jít do postele. Ještě před ulehnutím jsme se snažili nacpat do hlavy poslední střípky vědomostí. Nakonec jsme stejně použili starou osvědčenou metodu – dáme si skripta pod hlavu a ony tam ty vědomosti naskáčou samy. Ačkoli byly navrhovány

KAPITÁNSKÁ POŠTA

i mnohem kreativnější varianty typu – tak já ty skripta rozpustím ve vodě a pak to vypiju, nebo – budu se s nimi mlátit do hlavy tak dlouho, až se moje lebka promění v polopropustnou membránu, všechny znalosti vniknou dovnitř a nebudou moct ven.

Ráno jsme se vstali a oblékli se ještě před budíčkem. Dobře jsme věděli proč. „Budíček, nástup na rozcvičku, 10... 9...“ řval bocman a čekal, než se seřadíme, abychom následně mohli potýrat tělo během po nábřeží.

Začaly první zkoušky. Napětí stoupalo. Každý se sám sebe ptal, jestli na to vážně má a jestli sem nejezdil zbytečně. Ale naděje umírá poslední. U oběda se vedla živá diskuze. „Jakej byl test z historie?“ „No šilenej, byly tam fotky lidí ze skautu a pak jakýsi místo.“ Po získání těchto informací si někteří chytří kadeti půjčili z místní knihovničky skripta k vůdcovské zkoušce a knihu Skautskou stezkou a jali se pátrat po daných obrázcích. Jak by řekl právník – co není zakázáno, je dovoleno. Druhá polovina dne probíhala poklidněji. Každý si řekl, že už to bude mít za sebou a není třeba se stresovat. Dokonce ani vypisování cestovního příkazu nebyla taková hrůza, jak nám před třemi měsíci tvrdili.

Konečně to máme za sebou. Jsme vyhnáni na louku, aby bocmanstvo a důstojnictvo mohlo připravit raut, o kterém stejně všichni

víme. Ale budeme se chovat slušně a budeme předstírat, že nemáme ani zdání, co to tam ti lidé dělají. Následuje nástup. Oznamují se výsledky. Jásáme radostí, pleskáme se do dlaní a objímáme ty, kteří zkoušku neudělali. Nevadí, budete mít ještě jednu šanci. Teď přichází čas pořádně si nacpat pupíky. Mezi jednotlivými sousty koukáme na video, které pro nás natočili naši drazí důstojníci. V duchu si říkáme, že je škoda, že si to nezopakujeme. Komu by se nestýskalo po nočních procházkách lesem, ježdění na lodích za rozbřesku dne nebo po řezání dřeva v brzkých ranních hodinách? Mě ano.

Do spacáků si jdeme lehnout až kolem třetí hodiny ráno. Vstávání v sedm hodin je tudíž utrpením nejen pro nás, ale i pro bocma-

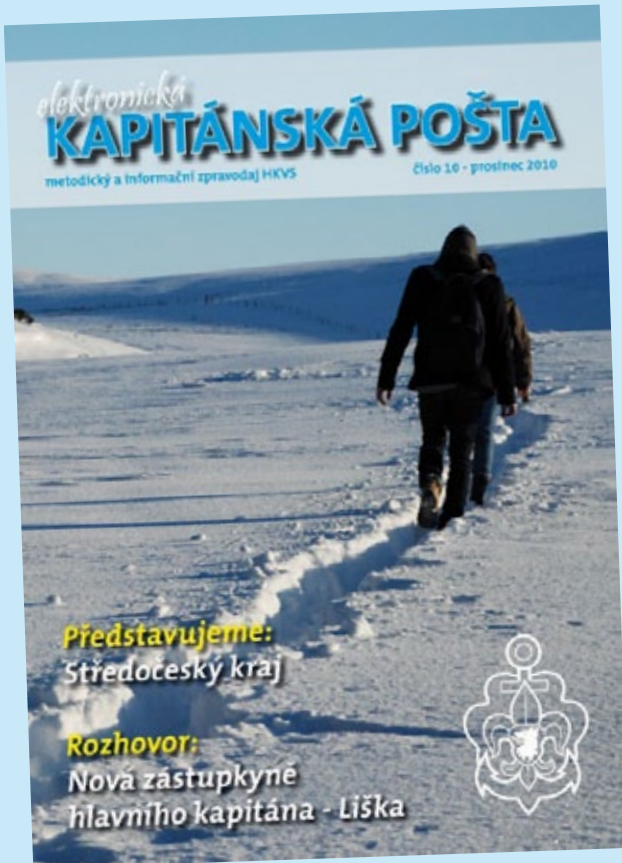
ny, a tak se rozcvička zkracuje na únosnou míru. Uklízíme, balíme krosny, vytahujeme plavky. Přemisťujeme se na bazén, kde je prý nepřírozeně vysoký výskyt tonoucích. Na nich si zkoušíme aquachvaty, neboli chvaty a úchopy na záchranu topících se. Už chybí jen poslední krok. Sebrat krosnu a odejít na nádraží.

Na Námořní akademii budeme ještě dlouho vzpomínat. Nechala v nás spoustu silných zážitků. Poznali jsme nové lidi, hranice vlastních schopností, naše skryté vlastnosti a dokázali jsme si, že zdánlivě složité situace se dají řešit, pokud člověk zachová klid a neztratí elán.

Za všechny kadety – Námořní Akademii 2010 jednou A-HOJ!

Domča

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 10, prosinec 2010

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajští kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců či z ní být naopak vyřazeni, pošlete své jméno na adresu kp@skaut.cz.

Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bár - Pavlík, Dominika Brosová - Domča, Vladimír Cvrček - Vežír, Miroslav Čemus - Pytlík, Jan Fischer - Hvězdář, Kateřina Kaderová - Liška, Jiří Klátík - Hotanka, Tomáš Litera - Slunda, Zuzana Pozlovská - Pumpa.

Foto na titulní straně: Jan Hrnčíř - Marbuel.

Fotografie: Jan Hrnčíř - Marbuel, Jiří Klátík - Hotanka, Petr Němec - Zip, Jaromír Nusl - Koumák, Tomáš Petržílek, Ondřej Skypala - Skipy, archiv Přístavu VS Neratovice, HKVS a autorů.

Redakce: Hlavní kapitanát vodních skautů, Markéta Babóová - Majda.

Grafická úprava a sazba: Pavel Bár - Pavlík.

Jazykové úpravy a korektury: Tomáš Nechvátal.

Emailové rozesílání: Michal Hoznedl - Bobr.

Uzávěrka příštího čísla 31. 12. 2010.

Co se dělo... na 1. jednání HKVS, které se konalo 14. 11. 2010 v Praze

Přítomni: Vežír, Liška, Pumpa, Pavlík, Hvězdář

Omluveni: naja; *hosté:* Majda, Bimbo

Zapsala: Liška

- předání funkcí a agendy od odstupujících členů HKVS
    - Majda Lišče – předáno CD s archivem
    - Bimbo Hvězdářovi – předány dokumenty dle seznamu, chybí zápis ze srazu v Chroustovicích
    - Bimbo stále dělá styčného důstojníka mezi Tortugou a HKVS (je v radě Tortugy)
  - tvorba programového prohlášení HKVS – text prošel posledními úpravami, programové prohlášení je připraveno ke schválení na Tortuze a následnému zveřejnění
  - jednací řád HKVS - zapracovány poslední připomínky, připraveno ke schválení na Tortuze a zveřejnění
  - program výročního zasedání na Tortuze doplněn a schválen - viz přílohu zápisu
  - zhodnocení výstupů z ÚSK – zpětná vazba, výstupy z komisí, fóra mladých, kavárny Blue Wave
    - HKVS žádá o oficiální podání nabídek na pořádání srazu (do Tortugy), doporučený termín 18. – 20. 3.
  - kontrola Kapitánské zkoušky v rámci registrace
    - ze SkautISu HKVS zjistí, kdo ji nemá, upozorní krajské kapitány na tuto povinnost
    - filozofie pro rok 2011: zmapování situace, HKVS bude konat kroky ke zlepšení situace (podpora vzdělávání)
  - oznámení z činnosti členů HKVS
    - **hlavní kapitán** chce vědět, kdo z VS jde jako delegát na Valný sněm - oslovení přes web
    - **výchovný zpravodaj:**
      - žádost o „prodloužení“ akreditace Instruktora vodní turistiky byla 3. 11. 2010 zaregistrována do internetové databáze MŠMT a zároveň odešla papírově na ministerstvo, teď musíme vyčkat jejich rozhodnutí
    - **organizační zpravodaj:**
      - zprovozněn infokanál Vodní skauting a Kapitánská pošta na Skautské křižovatce
      - zprovozněn odběr RSS ze stránek vodni.skauting.cz prostřednictvím čtečky na hlavní stránce Křižovatky
      - založen interní web a konference HKVS
      - založena konference rozšířeného HKVS, určená k elektronickému hlasování a důležitým oznámením
      - objednána kontrola SkautISu pro kapitánskou zkoušku u vedoucích oddílů VS
      - budou zrušeny konference HKVSjacht, HKVSinfo, HKVSakce, HKVSmetod, které jsou zcela nevyužívané
- Příští zasedání HKVS se uskuteční v pátek 10. 12. 2010 od 18 hodin na Tortuze v Nymburku.*
- Plné znění zápisu naleznete na webu HKVS, v sekci Z kapitánského můstku - zápisy.*